

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 141/05-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 3. novembra 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť obchodnej spoločnosti K., s. r. o., so sídlom P., právne zastúpenej advokátom JUDr. I. I., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Ct 59/03 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Ct 59/03 **p o r u š i l** základné právo obchodnej spoločnosti K., s. r. o., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Ct 59/03 **p r i k a z u j e** konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. Obchodnej spoločnosti K., s. r. o., **p r i z n á v a** primerané finančné zadosťučinenie v sume 40 000 Sk (slovom štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III **p o v i n n ý** vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Obchodnej spoločnosti K., s. r. o., p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 9 464 Sk (slovom deväťtisícštyristošesťdesiatštyri slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý vyplatiť na účet advokáta JUDr. I. I., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 11. júla 2005 č. k. I. ÚS 141/05-10 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti K., s. r. o., so sídlom P. (ďalej aj „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Ct 59/03 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1. 1. Zo sťažnosti vyplynulo, že návrhom doručeným okresnému súdu 29. decembra 2003 sa sťažovateľka domáhala ochrany svojej dobrej povesti a odvysielania opravy a ospravedlnenia v hlavnej spravodajskej relácii televízie, ktorej prevádzkovateľom je odporca - obchodná spoločnosť M., s. r. o. Prvý úkon v napadnutom konaní okresný súd vykonal až 7. marca 2005, keď vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku. Sťažovateľka ďalej uviedla, že napriek tomu, že v súdom stanovenej lehote splnila svoju poplatkovú povinnosť, okresný súd do dňa podania ústavnej sťažnosti nevykonal v predmetnej veci žiaden úkon.

Podľa tvrdenia sťažovateľky okresný súd v napadnutom konaní nekoná bez zbytočných prietahov, a to aj napriek tomu, že z hľadiska skutkovej a právnej zložitosti veci v uvedenom štádiu konania nemožno odôvodňovať prietahy zložitou veci, keďže nariadenie pojednávania nezávisí od tejto skutočnosti. Ohľadne správania účastníkov sťažovateľka uviedla, že toto nemohlo byť príčinou prietahov, pretože súdny poplatok bol

v stanovenej lehote zaplatený a k ďalšej spolupráci sťažovateľka nebola vyzvaná. Pokiaľ ide o postup súdu, sťažovateľka uviedla, že okresný súd bez právneho dôvodu ku dňu podania ústavnej sťažnosti vykonal len jeden procesný úkon.

Sťažovateľka ďalej uviedla, že predmetom napadnutého konania je zásah do jej dobrej povesti prostredníctvom televízneho vysielania v hlavnom spravodajskom programe mienkotvornej televízie, čím je takýto zásah do dobrej povesti o to významnejší a o to väčšie negatívne následky prináša. Preto je nevyhnutné, aby bola vykonaná včasná náprava. Nekonaním okresného súdu sa sťažovateľka nachádza v stave právnej neistoty, „*keďže do dnešného dňa sme nemali možnosť prostredníctvom súdneho konania napraviť našu povest.*“

Sťažovateľka sa domáha toho, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, a domáha sa aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré odôvodňuje okrem nečinnosti okresného súdu aj tým, že dobrá povest právnickej osoby má veľkú majetkovú hodnotu, je výsledkom dlhodobého úsilia, dlhodobej kvalitnej práce a je určujúcim faktorom pre ďalšiu existenciu alebo zánik podnikateľského subjektu.

1. 2. Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd v danej veci vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené v konaní Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 15 Ct 59/03.

2. Okresnému súdu Bratislava III sa prikazuje, aby vo veci sp. zn. 15 Ct 59/03 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Okresný súd Bratislava III je povinný zaplatiť sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 000,- Sk a nahradiť sťažovateľovi trovy súdneho konania s tým, že trovy konania uhradí priamo na účet právneho zástupcu sťažovateľa (...), všetko do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho podpredsedom JUDr. M. K., listom z 5. októbra 2005

sp. zn. Spr. 3748/05 a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 24. októbra 2005.

2. 1 Podpredseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol nasledovné skutočnosti:

„(...) Návrh na začatie konania bol podaný dňa 29. 12. 2003.

Vec prejednávam a rozhodujem ja.

Je pravdou, že prvý úkon vo veci som urobil dňa 25. 2. 2005, kedy som zaslal zástupcovi navrhovateľa výzvy navrhovateľovi na zaplatenie súdnych poplatkov za podaný návrh na začatie konania. (...).

Do konca júna som mal plné termíny pojednávanií.

V letnom období sa súd, a to jeho sídlo na Sadovej 2 v Bratislave i jeho pracoviská na Námestí SNP 28 v Bratislave a na M. R. Štefánika 40 v Pezinku, sťahoval do nových priestorov na Námestí Biely kríž 7 v Bratislave. (...).

Ako som uviedol, vo veci som nekonal od 29. 12. 2002 do 25. 2. 2005, čo však pripisujem svojej preťaženosti, okrem agendy podpredsedu súdu mám vo svojom súdnom oddelení okolo 300 nevybavených vecí, resp. celého súdu, ktorý dňa 1. 1. 1997 prevzal veci bývalého Okresného súdu Bratislava – vidiek a dňa 1. 1. 2005 veci bývalého Okresného súdu Pezinok.

V tejto súvislosti poukazujem na analýzu zaťaženia súdov, resp. zoznam preťažených súdov vyhotovený nedávno Ministerstvom spravodlivosti SR. Podľa neho na Slovensku chýba 258 sudcov, z toho v Bratislave 71, z toho na našom súde. Z prvých šiestich najpreťaženejších okresných súdov sú štyri Bratislavské, náš súd je na štvrtom mieste. Poukazujem na to ako na skutočné príčiny prietahov v konaní, aj keď viem, že z hľadiska rozhodovania ústavného súdu je právne bezvýznamné.

Na ústnom pojednávaní netrvám. (...)“

2. 2 Právny zástupca sťažovateľky vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu podpredsedu okresného súdu uviedol, že:

„(...) 1. S vyjadrením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 5. októbra 2005, č. Spr. 3748/05, súhlasíme.

K veci samej ohľadne našej požiadavky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia uvádzame, že predmetom konania pred súdom prvého stupňa je žaloba na ochranu dobrej povesti našej spoločnosti, do ktorej sa zasiahlo neoprávneným zásahom televízneho spravodajstva.

Tento neoprávnený zásah bol veľkého rozsahu a mal celoslovenský dosah. V porovnaní s prevádzkovateľom televízneho vysielania naša spoločnosť nemá a nemala reálnu možnosť reagovať na zásah včas a v primeranom rozsahu. K tomu musí byť našej spoločnosti poskytnutá súdna ochrana.

Z hľadiska krokov vykonaných zo strany súdu prvého stupňa treba poukázať na to, že zatiaľ došlo iba k nariadeniu prvého ústneho pojednávania. Na poskytnutie účinnej ochrany je však nevyhnutné vykonateľné rozhodnutie, ktoré v danom prípade zároveň musí aj nadobudnúť právoplatnosť. Z uvedeného vyplýva, že reálne poskytnutie ochrany je ešte vždy v nedohľadne.

Nakoľko práve súdna ochrana v danom prípade nie je poskytnutá včas, celý jej zmysel sa stráca. Náprava dobrej povesti našej spoločnosti sa uskutočňuje pomaly a samotná príčina problémov pomaly upadá do zabudnutia. Ostáva len porušená dobrá povesť, pričom verejnosť a obchodní partneri si už sotva budú pamätať, že k jej narušeniu došlo práve v súvislosti s neoprávneným zásahom. Čím neskôr dôjde k náprave, tým bude náprava menej účinná. Vzhľadom na dĺžku uplynutého času bude mať náprava asi skôr iba satisfakčný účinok vo vzťahu k našej spoločnosti. Reparovať vzniknutú ujmu sa však pravdepodobne nepodarí.

Z uvedeného dôvodu požadujeme aj primerané finančné zadosťučinenie ako kompenzáciu našej ujmy vyplývajúcej z odopretia poskytnutia včasnej súdnej ochrany. Túto ujmu vyčíslujeme na sumu 500 000 Sk (...).

2. V súlade s naším návrhom obsiahnutým v ústavnej sťažnosti, na ústnom pojednávaní netrváme.

3. Zároveň navrhujeme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol aj o náhrade trov konania (...).“ Sťažovateľka si z titulu trov právneho zastúpenia uplatnila náhradu za tri úkony právnej služby v celkovej sume 9 464 Sk vzhľadom na to, že je platiteľom DPH, pričom k svojmu vyjadreniu pripojila aj osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty.

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 15 Ct 59/03:

Dňa 22. decembra 2003 doručila obchodná spoločnosť K., s. r. o., telefaxom okresnému súdu proti M., s. r. o., so sídlom B. (ďalej len „odporkyňa“), žalobu o ochranu dobrej povesti právnickej osoby a o bezplatné odvysielanie opravy. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 15 Ct 59/03 a bola pridelená zákonnému sudcovi JUDr. M. K.

Dňa 29. decembra 2003 sťažovateľka doručila poštou okresnému súdu písomné vyhotovenie uvedeného žalobného návrhu. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 15 Ct 61/03.

Dňa 24. februára 2005 zákonný sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby žalobu pod sp. zn. 15 Ct 61/03 založila do spisu sp. zn. 15 Ct 59/03 a vec sp. zn. 15 Ct 61/03 v registri vyznačila ako inak skončenú.

Dňa 7. marca 2005 súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku 1 000 Sk za návrh na začatie konania o ochranu dobrej povesti právnickej osoby a vyzval ju tiež na zaplatenie súdneho poplatku 1 000 Sk za návrh na začatie konania o bezplatné odvysielanie opravy, všetko v lehote 10 dní od doručenia výzvy.

Dňa 17. marca 2005 sťažovateľka zaplatila súdne poplatky za oba uplatnené návrhy.

Dňa 4. októbra 2005 sudca dal úpravou kancelárii pokyn na nariadenie pojednávania na 2. november 2005 a súčasne vyzval účastníkov konania na predloženie dôkazov.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o ochranu dobrej povesti právnickej osoby a o bezplatné odvysielanie opravy vedenom pod sp. zn. 15 Ct 59/03, v ktorom sťažovateľka vystupuje ako navrhovateľka, došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania je ochrana dobrej povesti právnickej osoby, t. j. vec, ktorej povaha si vyžaduje osobitnú

starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (pozri napr. I. ÚS 100/03, I. ÚS 158/04).

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, doterajšia dĺžka napadnutého konania podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti veci. Napokon ani podpredseda okresného súdu vo svojom vyjadrení nepoukázal na skutkovú alebo právnu zložitost' veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd konštatuje, že na ťarchu sťažovateľky treba pripísať skutočnosť, že neuhradila riadne a včas súdny poplatok, a tak aj ona prispela k predĺženiu konania, hoci aj okresný súd reagoval na pasivitu sťažovateľky oneskorene (viac ako po jednom roku od podania žalobného návrhu - 7. marca 2005). V danom prípade však nevýrazný podiel sťažovateľky na vzniknutých pried'ahoch podľa názoru ústavného súdu neospravedlňuje neúmerne dlho trvajúce konanie okresného súdu. Na uvedené skutočnosti ústavný súd prihliadol pri určení výšky primeraného finančného zadost'učinenia v tejto veci.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a konštatuje, že okresný súd bol v danej veci bez akýchkoľvek zákonných dôvodov nečinný od 29. decembra 2003 do 24. februára 2005 (štrnásť mesiacov) a od 17. marca 2005 do 4. októbra 2005 (viac ako šesť mesiacov). Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas jedného roka a ôsmich mesiacov súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobie nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné pried'ahy v konaní, ktoré vo veci ochrany dobrej povesti právnickej osoby sú z ústavnoprávneho aspektu neospravedlniteľné a netolerovateľné, keďže svojimi dôsledkami môžu nadobudnúť charakter odopretia spravodlivosti (mutatis mutandis I. ÚS 100/03). K pried'ahom pritom v podstate nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani

správania účastníkov, ale v dôsledku postupu okresného súdu. Obranu zákonného sudcu, podľa ktorej nečinnosť v napadnutej veci „*pripisujem svojej preťaženosti*“, treba pokladať skutočne za právne bezvýznamnú, lebo ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, neposudzoval postup konajúceho sudcu, ale posudzoval postup súdu, a teda nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti uvedené zákonným sudcom. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prietahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote.

Skutočnosť, že okresný súd mal personálne alebo iné problémy (napr. sťahovanie súdu do nových priestorov), ktoré nedokázal alebo sám nemohol riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (*mutatis mutandis* I. ÚS 156/02).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadost'učinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 000 Sk „*nakolko práve súdna ochrana v danom prípade nie je poskytnutá včas, celý jej zmysel sa stráca*“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, na povahu veci, ale aj na nezaplatenie súdneho poplatku sťažovateľkou včas považuje za primerané v sume 40 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania vo výške 9 464 Sk z dôvodu trov jej právneho zastúpenia.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prípravu a prevzatie zastúpenia a podanie sťažnosti 1. júla 2005 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu 24. októbra 2005). Za tri úkony vykonané v roku 2005 patrí odmena v sume trikrát po 2 501 Sk a režijný paušál trikrát po 150 Sk (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú sumu 7 953 Sk, ku ktorej treba pripočítať 19 % DPH, teda sumu 1 511,07 Sk, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú zaokrúhlene celkove sumu 9 464 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. novembra 2005